

en heel ny Grundlov. Vi begrænsede os til at give et Tillæg til Grundloven af 5te Juni 1849, og jeg troer, at Formen ikke har saa lidt at bethde. Naar en Grundlov virkelig er groet fast i selve Befolkningen, gjør man ret i at lade den blive staaende; man kan gjøre Tilføielse til den, men man skal ikke komme med en heel ny revideret Grundlov. For at jeg imidlertid skal kunne stemme for, at denne Lov skal gaae videre efter anden Behandling, vil det være nødvendigt, at der bliver foretaget forskjellige Forandringer i den, og jeg skal navnlig fremhæve, at jeg maa ansee det for nødvendigt, at der tages en udtrykkelig Bestemmelse om, at Loven først skal træde i Kraft, naar Forsamlingen af 18de November 1863 er hævet. Jeg skalde dernæst ogsaa ansee det for rigtigt, allerede paa dette Trin af Sagen at tage en Bestemmelse med Hensyn til Landsthingets Sammensætning, der kunde gjøre det muligt, at det Arbejde, vi have for, kunde føre til et heldigt Resultat.

C. B. Nimestad: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Formen, skal jeg bemærke, at dersom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) kunde bringe os ud af den uheldige Situation, hvori vi komme ved en samtidig dobbelt Behandling af Sagen, der ved, at han, naar Sagen var gaaet over til anden Behandling, kunde foranledige, at den blev borte herfra, saalænge indtil Sagen kunde komme frem i den Form, han betegne, vilde jeg være tilbøielig til at følge ham. Kunde det ærede Medlem saalænge begrave dette Forslag i et Udvalg, skalde jeg med Fornøielse stemme for dets Overgang til anden Behandling, for at det derefter kunde foreligge i den rette Form. Jeg vilde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde udtale sig om, at dette Forslag i den Tid, Grundlovsagen er til anden Behandling andetsteds, ikke samtidigt skalde komme til Behandling her.

Monrad: Jeg troer, at det har en vis Fordeel, at denne Sags forskjellige Behandlinger i Rigsraadet og i Rigsdagen følge saa hurtigt paa hinanden som muligt. Man tænke sig, hvilken stor Udstrækning vore Forhandlinger

idag vilde have faaet, dersom Rigsraadsforhandlingen ikke var gaaet forud, og jeg seer altsaa her ikke nogen Fare. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at det vilde være rigtigst at nedsætte et Udvalg, ikke for at begrave Sagen deri, men fordi jeg troer, at den har en saa stor Vigtighed. Derfor vilde jeg ogsaa have fundet det rigtigst, at Rigsraadet havde nedsat et Udvalg, thi hvis det var skeet, vilde det have været muligt, at disse to Udvalg kunde være blevne enige. Dette er imidlertid ikke muligt paa dette Trin af Sagen, men jeg maa dog ansee det rigtigst at nedsætte et Udvalg, naar denne Sags Overgang til anden Behandling er vedtaget. Man kan da see, hvorledes det gaaer med anden Behandling i Rigsraadet, og muligt søge at tilveiebringe en Overenskomst imellem Rigsdagens og Rigsraadets Folkething. Derved vilde der efter min Mening allerede være gjort et stort Skridt fremad til en Overenskomst imellem de 4 Forsamlinger.

C. B. Nimestad: Jeg skal bemærke, at jeg ikke har talt om at begrave Sagen, men kun om at forhale den saalænge, indtil den kunde komme frem i den betegnede Form. Skalde jeg have sagt „begrave“, har jeg brugt et Udtryk, der var mindre correct.

Fjord: Skjøndt jeg ikke er saa heldig, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), at troe, at dette Lovforslags Overgang til anden Behandling eller videre Fremme kunde bringe til noget egentligt praktisk Resultat, da vi jo af den høitærede Minister have hørt, at det ikke kan vente at blive ophøiet til Lov, kan jeg dog ikke Andet end glæde mig ved, at det er kommet frem, fordi jeg elsker Grundloven, og jeg glæder mig derover i dobbelt Henseende, fordi det maa være godt for Rigsraadet at vide, hvorledes Rigsdagens Folkething stiller sig til Sagen, og ligeledes maa det være godt for Regjeringen af den Grund, at dersom Lovforslaget her med stor Majoritet gaaer over til anden Behandling, kan Ministeriet deraf see, at Rigsdagen holder paa Grundloven af 5te Juni 1849, og Regjeringen vil derved vistnok faae Anledning